

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 27 de setembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, que ho és del Tribunal Superior de Justícia, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i del Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 15.5.18 la Batlle va dictar Sentència i va decidir :

“Primer.- Estimar substancialment la demanda formulada per la representació processal dels Srs. CL.D i TC.M contra l'entitat B.P.A, SA. en el sentit de declarar la nul·litat del contracte de crèdit en compte corrent celebrat en data 19 de gener de 2004 entre les mateixes parts, el comerç C.S.A. i el Sr. A.D.S., imposant a l'entitat B.P.A, SA. l'obligació de restitució als Srs. CL.D i TC.M de l'import de 237.349,69.- euros en concepte de restitució in integrum dels diners cobrats, juntament amb els interessos legals des del dia de contesta a la demanda i fins el pagament de dita quantitat.

Segon.- Fer imposició a la part defenent de la totalitat de les costes judicials ocasionades a la part agent i els cridats en garantia, incloses aquelles derivades de la intervenció d'advocat, de procurador i pèrit, a acreditar en període d'execució de sentència.”

II.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat B.P.A. SAU i, en virtut dels arguments que exposa en el seu escrit de conclusions de data 11.3.19, demana que es dicti sentència revocant en tots els seus extrems la sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 15.5.18, a excepció dels

pronunciaments respecte del cridat en garantia, Sr. J.M.C, i dictant sentència que declari que el contracte de crèdit en compte corrent és plenament vàlid i eficaç i per tant, no procedeix condemnar a la restitució *in integrum* de l'import de 237.349,69€ i procedir a condemnar l'adversa al pagament de les costes processals causades en primera i segona instància inclosos els honoraris de procuradora i advocada, a acreditar en període d'execució de Sentència.

Altrament, en cas que es declari la nul·litat del contracte, es dicti sentència revocant la condemna al pagament de les costes processals causades en primera instància, atesa l'estimació parcial de la demanda interposada i la no condemna al pagament de les costes processals causades en segona instància.

Finalment, en cas que es desestimi el recurs d'apel·lació, sol·licita que no es condemni aquesta part recurrent al pagament de les costes processals causades.

III.- La representació processal dels Srs. CL.D i TC.M per escrit de contesta a les conclusions de data 4.4.19 sol·licita que es dicti resolució confirmant en tots els seus extrems la sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 15.5.18, i es condemni a la societat al pagament de les costes d'aquesta segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment, la part agent Srs. CL.D i TC.M reclama front la part defenent B.P.A,SAU en demanda en la que sosté una petició de condemna per nul·litat del contracte de crèdit en compte corrent de 19.1.04 amb les conseqüències de devolució de les sumes derivades de la restitució *in integrum*, com també de la indemnització de danys i perjudicis.

La sentència d'instància estima substancialment la demanda i condemna la demandada a pagar la suma de 212.455,87€ més la de 24.893,82€, més els interessos legals des de la contesta de la demanda i les costes incloses la del Sr. M cridat en garantia. Desestima la pretensió de la indemnització de danys i perjudicis.

Contra tal decisió s'alça la part defenent.

SEGON.- Ens trobem davant de la petició de nul·litat d'un contracte de crèdit en compte corrent atorgat en data de 19.1.04 per un límit de disposició de 200.000€ en favor del negoci que girava sota el nom de CSA de la que n'era titular la societat AJ,SL (controlada pel difunt Sr. J., A.D.S.). El Sr. D.S. volia posar en marxa un negoci al Principat amb la col·laboració dels Srs. D i M. Aquests tres socis *de facto* varen constituir-se en fiadors del contracte de crèdit en compte corrent fins al límit ja indicat.

Aquesta operació va venir acompanyada de certa desordenada documentació del negoci jurídic perquè ningú va signar en nom específic del negoci CSA ni de la societat propietària (AJ,SL) que eren les titulars dels crèdits i només van signar com a fiadors els dos agents i el Sr. D.S..

Però l'operació es va efectuar i el compte acabat en 3xxx es situa en saldo negatiu a partir del 24.1.04 fins al 21.1.06 en què des del compte també de CSA, número 0xxx es fa una transferència de 202.863,50€. Amb tal transferència el compte corrent 0xxx resta ja amb saldo positiu, fins que en data 16.4.14 s'ingressen 212.455,87€ per eixugar el saldo negatiu. Aquesta suma procedeix de l'execució de l'aval (valors dipositats en l'entitat) que els Srs. D i M havien constituït com a fiadors de les operacions de CSA.

És a dir, que la beneficiària del crèdit de compte corrent, encara que en el contracte erròniament es fa constar que el número de compte del titular del crèdit és el 2xxx (agència d'Escaldes), aquest és dels agents i fiadors i no el que estan oberts de CSA (xxxx a Escaldes i posteriorment 0xxx al Pas de la Casa), el cert és que la beneficiària del crèdit (com ja manifesten en la demanda els agents que era la seva voluntat que ho fos la CSA), va ser realment aquest negoci (i la societat AJ, SL que era la seva titular).

Per tant, si bé és cert que hi va haver aquest error en fer constar el compte destinatari del crèdit, la realitat és que es va beneficiar CSA que era el que realment volien els agents i el Sr. D.S. que volien iniciar un negoci al Principat de manera conjunta. Altra cosa serà les relacions que els agents hagin tingut amb el Sr. D.S però el cas és que l'entitat BPA va concedir el crèdit que va anar al compte 3xxx primer (que va estar en descobert per damunt els 200.000€ des del 21.1.04 fins el 24.1.06), i després en aquesta darrera data es va traspasar al compte 0xxx, ambdós de la mateixa CSA que va seguir també en descobert de saldo fins el 16.4.14 en què es fa fer l'abonament de 212.455,87€ producte de la venda dels valors dels agents fiadors. I d'aquest crèdit els agents n'eren fiadors i, per això, el que va fer

BPA en el 2014 va ser executar la fiança constituïda amb la venda dels valors dipositats en l'entitat pels agents (en l'any 2003) i rescabalar-se del saldo negatiu que presentava el compte 0xxx de CSA

TERCER.- Convé fer especial esment a dues proves. La primera és la gravació de la conversa que va tenir la gestora de BPA en el dia 10.1.12 amb el Sr. D que ha estat reconeguda per aquest. En concret reconeix el client que no entén perquè no s'ha executat la garantia abans i no ara que la seva cartera ha perdut valor. Així quan se li explica que ell es fiador del descobert i que no han pogut localitzar al Sr. D.S. i que hauran d'executar per cobrir el deute, contesta que ho entén *“però ja fa temps que s’hauria hagut de fer, fa anys que m’esperava això i no es va fer mai res”* (foli 251). I quan se li diu *“Però vostè sabia que havia de pagar això? Respon que “És a dir que érem, efectivament, fiadors per dos-cents mil.”*

I quan la gestora que el Sr. D.S. fa agafar aquests dos-cents mil, respon *“Sí, ell ha agafat els dos-cents mil, però primer fa anys...Fa anys hi havia...era cobert per dos-cents mil, i no entenc perquè el banc no va agafar aquests dos-cents mil”*.

I quan la gestora li explica que tal vegada la garantia no cobrirà tot el deute, respon: *“Sí però quan s’havien de prendre els dos-cents mil, hi havia dos-cents vint-i-cinc mil.”* (foli 252).

Més endavant afirma que ja li havia dit a l'anterior gestor (Sr. C) que tanqués el tema feia anys (es refereix a que hagués executat la garantia quan era més cotitzada). I que coneix el parador del Sr. D.S. que es troba a Brussel·les com ell i fins i tot facilita el telèfon del dit “soci” portuguès, *“el qual va marxar d’Andorra perquè va tenir problemes aparentment...”*

D'aquesta conversa reconeguda, se'n extrauen dues conclusions: la primera, que el Sr. D sabia perfectament que algun dia se li executaria la garantia donada en aquell contracte de crèdit, i del que es queixa és que hagin trigat tant, perquè en aquell moment (2012) la seva cartera de valors era de menor valor de cotització. Per tant, no pot argumentar ara que no sabia que s'hagués mai disposat d'aquell crèdit que ell i la seva dona va finançar juntament amb el Sr. D.S. i ja afirma que aquest “els va agafar” (els diners).

La segona, és que té al Sr. D.S. en el seu cercle proper a Brussel·les (disposa del seu telèfon), cosa que pot saber de manera immediata les destinacions del crèdit disposat i no consta que faci cap mena d'actuació, fins que BPA no executa la fiança i ven en 2014 la seva cartera de valors

(que, per cert, ha pujat després del 2012) per rescabalar-se del saldo en negatiu del compte 0xxx. De fet, els agents es desplacen al setembre de 2013 (la gestora ja els havia emplaçat a desplaçar-se en la conversa de gener 2012) i el que fan es donar la conformitat a la cartera de valors que en aquell moment tenien en l'entitat i que posteriorment seria venuda en execució de la fiança atorgada. És a dir, que no sent la distància entre Brussel·les i Andorra tant allunyada, no varen tenir cap interès especial en conèixer de primera mà la situació, si resultava que eren aliens al crèdit que havien finançat.

Conclusió, no compartim l'afirmació de la sentència de que els senyors agents no tenien cap relació amb la societat del Sr. D.S., titular de la CSA. No només sabien el que havien signat sinó que també sabien que en algun moment haurien de fer front als seus compromisos.

QUART.- Tampoc l'argumentació de que els seus comptes haurien estat objecte de maniobres fraudulentas per part de l'antic gestor, Sr. C, no pot prosperar perquè no hi ha cap mena de prova que sigui així. Aquell va ser condemnat per la Sala Penal d'aquest Tribunal per altres comptes de clients però no tenim indicis que ho hagués fet de manera fraudulenta amb els comptes dels agents i així ho han corroborat dos testimonis de l'entitat (la darrera gestora i la responsable d'auditoria).

Això no vol dir que la gestió dels comptes no fos ortodoxa, sinó més aviat descuidada en els detalls formals (com que no signés ningun representant de la CSA o que els comptes d'aquesta a BPA figuressin a nom del negoci i no de la societat propietària que per cert tenia altre compte (8xxx) o una tercera societat AIP,AJ (2xxx) o bé que traslladés al 2006 el compte dels agents des de Escaldes a l'agència del Pas de la Casa, sense signar l'obertura del compte, però amb la conformitat verbal dels clients). Però aquestes irregularitats formals (que actualment de ben segur no esdevindrien) no treuen que l'operativa va ser la volguda pels clients i fiadors en 19.1.04 i d'ella se'n van aprofitar.

CINQUÈ.- En coherència amb tot això, el recurs ha de prosperar perquè no veiem cap motiu per declarar la nul·litat del contracte de crèdit en compte corrent de data 19.1.04 i cal estimar el recurs en aquest sentit i desestimar íntegrament la demanda.

SISÈ.- En matèria de costes de la instància hem de dir que atesos els dubtes de fet que concorrien en el cas, en part propiciats pel descuit en les formalitats de l'entitat BPA en l'any 2004, cal fer ús de la facultat de la Novel·la 82, cap. X i no fer pronunciament sobre les costes de la instància,

excepte les causades al cridat en garantia que han estat imposades a BPA i que no han estat objecte d'impugnació en aquesta alçada.

SETÈ. L'èxit del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de B.P.A.,SAU contra la Sentència dictada pel Tribunal de Batlles en data 15 de maig de 2018, que revoquem en el sentit de desestimar la demanda interposada pels Srs. CL.D i TC.M sense imposició de les costes de la instància a cap de les parts, excepte en la imposició de les costes al cridat en garantia que es mantenen a càrrec de BPA.

No fem pronunciament de les costes causades en aquesta alçada derivades d'aquest recurs.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-